

25.042/II/PD

Ter zittingen van 29 september 1993 en 10 maart 1994 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) een onderzoek gewijd aan de klacht van 24 februari 1993 tegen het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid wegens het plaatsen van eentalig Franse waarschuwborden in gemeenten van het Duits taalgebied, m.n. te Eupen.

X

X

X

Uit de verstrekte inlichtingen is gebleken dat de normale aanplakking gebeurt op borden die eigendom zijn van de gewesten. De drukkerij van het Instituut stuurt de affiches naar de Gewestelijke Diensten van de Administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer: aantal, formaat en taal werden vroeger bepaald en blijven onveranderd. Aan banken, scholen, verzekeringsmaatschappijen, rijscholen, enz. werd gevraagd of zij belangstelling hadden om affiches aan te plakken en, zo ja, hoeveel, in welk formaat en in welke taal.

Het Instituut levert de affiches maar oefent geen controle uit. De contacten gebeuren telefonisch of per briefwisseling. Er wordt geen contract of overeenkomst opgesteld.

De More O'Ferall maatschappij gebruikt haar borden uitsluitend voor reclamedoeleinden. Omdat het hele net vrij kwam voor een korte periode, werd telefonisch aan het Instituut gevraagd om affiches te leveren. Er werd geen overeenkomst gesloten en de affiches werden na 3 weken weggehaald.

X

X

X

In haar advies 22.263 e.v. van 9 oktober 1991 m.b.t. de brochure "Verkeersslagveld of verkeersvrede?" oordeelde de V.C.T. dat de V.Z.W. Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid moet beschouwd worden als een dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2° van de bij K.B. van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (S.W.T.) die onder het gezag van de openbare macht staat.

De berichten en mededelingen die de centrale diensten aan het publiek richten door bemiddeling van de plaatselijke diensten, zijn onderworpen aan de taalregeling die ter zake aan genoemde diensten wordt opgelegd (artikel 40 S.W.T.).

Het Instituut levert affiches aan:

*instellingen die onderworpen zijn aan de S.W.T. (de gewesten, gemeenten, scholen enz.): deze diensten zijn zelf verantwoordelijk voor de toepassing van de gecoördineerde taalwetten; zij bestellen affiches in de taal/talen die hun diensten moeten gebruiken bij het richten van berichten en mededelingen aan het publiek.

*privé-bedrijven en particulieren die niet onderworpen zijn aan de S.W.T.: in dit geval zou het Instituut moeten verwijzen naar de S.W.T.:

-indien het Instituut aan een private firma opdracht geeft om affiches aan te plakken, moet artikel 50 van de S.W.T. toegepast worden: "de aanwijzing uit welke hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen ontslaat de diensten niet van de toepassing van deze gecoördineerde wetten".

-indien particulieren affiches aanvragen, moet het Instituut hen er op wijzen dat de S.W.T. van toepassing zijn.

De klacht is ontvankelijk en gegrond in de mate dat de Duitstalige affiches niet tegelijk met de Franstalige werden aangeplakt.

3.

De V.C.T. neemt akte van het feit dat de affiches na 3 weken werden weggehaald.

Dit advies wordt aan de klager gestuurd.